

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ธันวาคม 2559

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ธันวาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ธันวาคม 2559

กฤษฎา สังเกต. (2559). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา

ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษาและพลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินูญานิพนธ์:
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ, รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 191 คน เป็นชายจำนวน 127 คน เป็นหญิงจำนวน 64 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ได้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 มีดังนี้

1.1 โดยรวมพบว่านักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D.=0.55)

1.2 จำแนกตามแรงจูงใจภายในกับแรงจูงใจภายนอก พบว่านักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ 4.03 (S.D.=0.55 และ 0.55)

1.3 จำแนกตามเพศพบว่านักเรียนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 3.69 (S.D.=0.52 และ 0.49) และเพศชายมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D.=0.50) และเพศหญิงมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (S.D.=0.51)

1.4 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่านักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 4.14 (S.D.=0.47 และ 0.49) และระดับอุดมศึกษามีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และ 3.91 (S.D.=0.58 และ 0.58) แรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 (S.D.=0.58)

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 พบว่า

2.1 นักเรียนนักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจภายในและภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจภายในและภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION FOR SELECTING TO PLAY BASKETBALL OF
STUDENTS IN UDONTHANI MUNICIPAL AREA IN 2016

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Health Education and Physical Education
at Srinakharinwirot University
December 2016

Krisada Sungket. (2016). *Motivation for Selecting to Play Basketball of Students in Udonthani Municipal Area in 2016*. Thesis M.Ed. (Health Education and Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor: Association Professor Dr. Thawuth Pluemsamran, Association Professor Thongchai Charoensupmanee.

This research aimed to study and compare motivation for selecting to play basketball of students in Udonthani Municipal area in 2016. The sample for this research was one hundred and ninety one students composed of male and females by using the stratified and random sampling method. A questionnaire was the tool used For data collection regarding motivation regarding the Selection of basketball of Students in the Udonthani Municipal Area in 2016. The reliability value was .85. The data analysis was conducted by mean, standard deviation and a t-test.

The results of this research were as follows:

1. The motivation for the selection to play basketball of students in Udonthani municipal area in 2016 were as follows:

1.1 Overall motivation for selecting students to play basketball had a mean score of 4.00 (S.D. = 0.55).

1.2 Categorized by intrinsic and extrinsic motivation: The students had both intrinsic and extrinsic motivation at the high level with a mean of 3.96 and 4.03 (S.D. = 0.55 and 0.55), respectively.

1.3 Categorized by gender: Male and female students had intrinsic motivation at a high level with a mean of 4.14 and 3.69 (S.D. = 0.52 and 0.49), respectively. The male students had extrinsic motivation at the highest level with a mean of 4.21, (S.D. = 0.50) while female students had extrinsic motivation at a high level with a mean of 3.76 (S.D. = 0.51).

1.4 Categorized by educational level: High school students had both intrinsic and extrinsic motivation at the high level with a mean of 4.12 and 4.14 (S.D. = 0.47 and 0.49), respectively while undergraduate students had intrinsic and extrinsic motivation at a high level with a mean of 3.79 and 3.91 (S.D. = 0.58 and 0.58), respectively.

2. The comparison results of motivation to select to play basketball of students in Udonthani Municipal area in 2016 were as follows:

2.1 Students of a different gender had intrinsic and extrinsic motivation differences at statistically significant levels of .05.

2.2 Students with different educational levels had intrinsic and extrinsic motivation differences at statistically significant levels of .05.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559
ของ
กฤษฎา สังเกต

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ) (รองศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

.....ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี) (รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ชาวุฒิ ปลื้มสำราญ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานกรรมการร่วมควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง ประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพัฒนาวงการกีฬาให้เป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์กมล มงคลสิริสมบัติ ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยและคอยสนับสนุนการทำงานวิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรพลศึกษา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับเอากระบวนการเรียนรู้ที่ถูกจุดประกายขึ้นในระยะเวลา ที่ได้ศึกษามา ให้กลายเป็นเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และจะต้องนำเอาความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณ คุณพ่อประดิษฐ์ คุณแม่บุปผา สังเกตู พี่และเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้ความสนับสนุนเป็นแรงกายและเป็นแรงใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กฤษฎา สังเกตู

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	2
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของแรงจูงใจ	5
ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ	7
ประเภทของแรงจูงใจ	12
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	16
แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา	18
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา	18
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
งานวิจัยในต่างประเทศ	22
งานวิจัยในประเทศ	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	34
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	34
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย.....	50
สรุปผล.....	52
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	55
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก.....	59
ภาคผนวก ก.....	60
ภาคผนวก ข.....	66
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	68

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	38
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559.....	38
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559.....	39
5 ระดับความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	41
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศ.....	41
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศ.....	43
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	44
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬา باسเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	46
10 เปรียบเทียบแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาสาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา ระหว่างชายและหญิงในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศ...	47
11 เปรียบเทียบแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาสาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา ระหว่างมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามระดับการศึกษา.....	48

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

4

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยมีความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้การดำเนินชีวิตสะดวกสบายมากขึ้น ทำให้มนุษย์มีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายมากขึ้นทุกวัน และทำให้มีการเคลื่อนที่เคลื่อนไหวร่างกายจึงลดน้อยลง ทำให้สมรรถภาพของร่างกายลดน้อยตามไปด้วย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์เพราะจะช่วยให้พัฒนา ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทำให้ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งนับว่ามีคุณประโยชน์เป็นอย่างมาก และกีฬาบาสเกตบอลก็เป็นกีฬานานาชาติที่มีผู้เล่นได้ออกกำลังกายได้เกือบทุกส่วน กีฬาบาสเกตบอลในปัจจุบันเป็นที่นิยมเล่นแพร่หลายในประเทศไทย และได้มีการจัดการแข่งขันในรายการต่างๆ มากมาย ทำให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความสนใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากขึ้น แรงจูงใจคือเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนนักศึกษามีความต้องการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งต้องมีเหตุที่แตกต่างกันออกไป ตลอดยังมีการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งของภาครัฐบาลและเอกชนมากมาย เพื่อพัฒนาผู้เล่นให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์และแข็งแรงมากขึ้น ทั้งนี้ยังพัฒนาเพื่อหานักกีฬาที่เล่นดีที่สุดในระดับนานาชาติต่อไป

กีฬาบาสเกตบอล เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอันแพร่หลายกันทั่วโลกและจัดเป็นกีฬาสากลที่ทุกๆ ประเทศให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากีฬาประเทศอื่นๆ ดังนั้นกีฬาบาสเกตบอล จึงเป็นกีฬาประเภททีมชนิดหนึ่งที่รวมอยู่ในกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน เนื่องจากมีเกมการรุก การรับ การยิงประตูกันอย่างรวดเร็วและที่สำคัญกีฬาบาสเกตบอลเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายของมนุษย์ได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ขั้นพื้นฐานของการศึกษา นอกจากนี้ บาสเกตบอลยังเป็นกีฬาที่ปลูกฝังนิสัยให้เป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ตลอดจนมีสุขนิสัยที่ดีเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการ (กรมวิชาการ. 2534: 134) ซึ่งสอดคล้องกับ เนลีย์ พิมพันธ์ (2543: 1-2) ที่กล่าวว่า กีฬาบาสเกตบอลเป็นสังคมย่อยๆ ที่ผู้เล่นต้องดำเนินไปตามกฎ กติกา เป็นไปตามระเบียบที่ดี รวมทั้งช่วยให้ผู้เล่นมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ ทรวด ระบบอวัยวะต่างๆ ในร่างกายได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นกิจกรรมประลองความสามารถต่อการแสดงออกในการเล่น การแข่งขัน การเชียร์ การทำงานร่วมกันเป็นอย่างดีและได้มีการจัดอย่างถูกต้อง จะทำให้ผู้เข้าร่วมมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย จิตใจหนักแน่นและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการนำเอากีฬาบาสเกตบอลไปเป็นกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดเป็นนิสัยและฝังใจว่าเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ อันจะเป็นการช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหา

อาชญากรรมและสิ่งเสพติดให้โทษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าแรงจูงใจคือเหตุผลหนึ่งที่สำคัญในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล จึงได้สนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจที่สามารถที่นำพานักเรียนนักศึกษาในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งแต่ละคนมีความคิดความต้องการจะเลือกเล่นกีฬาชนิดอื่นมากมาย ที่มีคนเล่นแพร่หลายในสังคมปัจจุบัน และการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะทราบข้อมูลที่เป็นจริงของการทำวิจัยในครั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยในครั้งต่อไป และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลให้มีพัฒนาการที่ต่อเนื่องและความเป็นเลิศของอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 ตามตัวแปรเพศและระดับการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขในการพัฒนาส่งเสริมกีฬาบาสเกตบอล ตามความต้องการของนักเรียนนักศึกษาและเป็นแนวทางในการวิจัย สำหรับผู้ที่สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สโมสรบาสเกตบอลสถาบันการพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล โรงเรียนสตรีราชินูทิศ โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาและโรงเรียนอาชีวศึกษา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 375 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 191 คนเป็นชาย จำนวน 127 คน หญิง จำนวน 64 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ แบ่งออกเป็น
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 ระดับการศึกษา
 - 1.2.1 มัธยมศึกษา
 - 1.2.2 อุดมศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ทั้งหมด 2 ด้านคือ
 - 2.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)
 - 2.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แรงจูงใจ** หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้า หรือกระตุ้นให้บุคคลนั้นๆ ได้แสดงออกมาตามจิตใจตัวเอง หรือแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งในงานวิจัยนี้จะศึกษาตามประเภทของแรงจูงใจภายในและภายนอก

2. **แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation)** หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากแรงกระตุ้นภายในอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเราเอง โดยไม่มีผลมาจากสาเหตุภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง

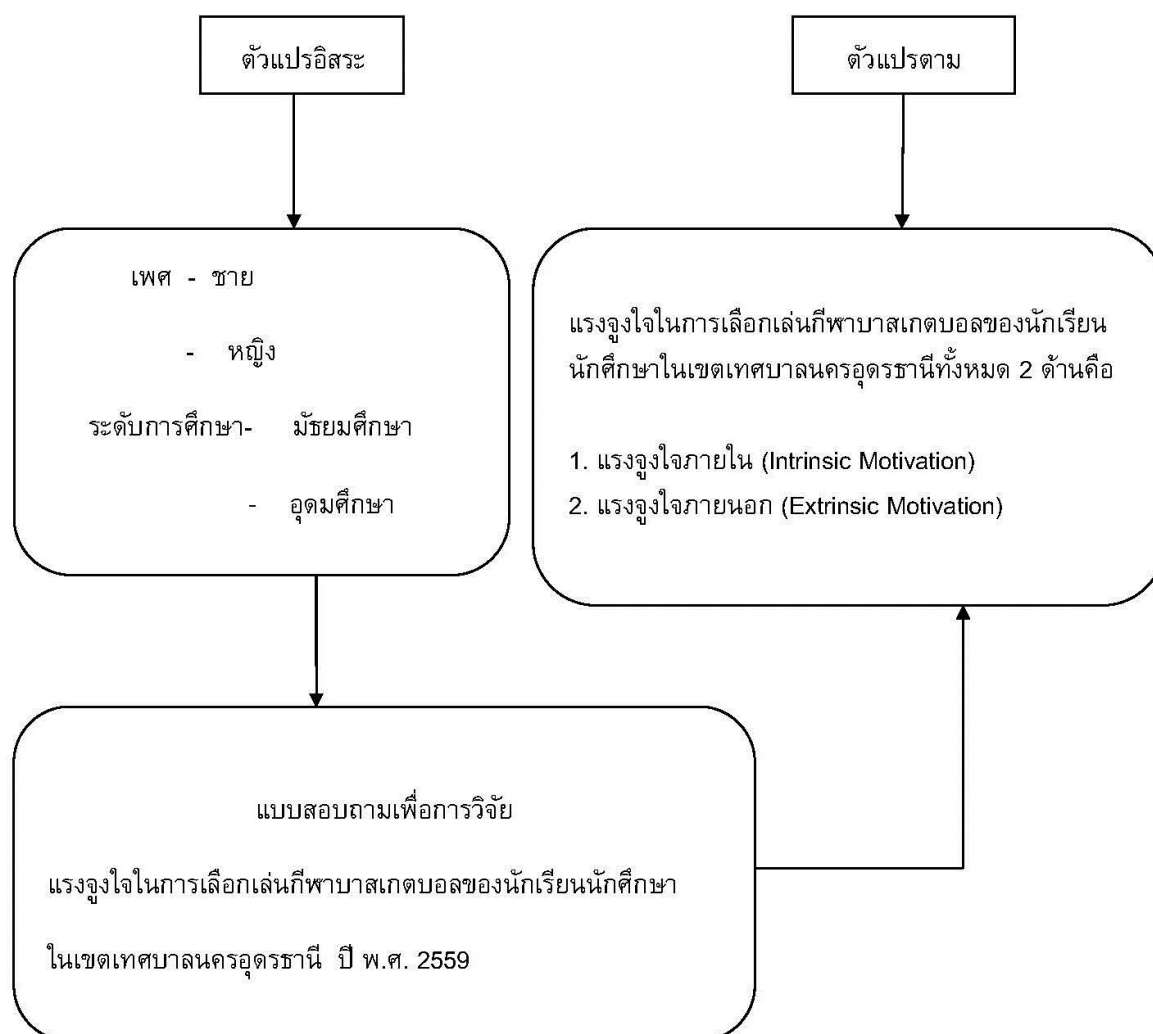
3. **แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation)** หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันจากภายนอกหรือสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัว

4. **นักเรียนนักศึกษา** หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาหาความรู้ ในระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ที่เลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลในสถานที่ออกกำลังกายต่างๆ ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี อย่างน้อยอาทิตย์ละ 3 วันวันละไม่ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง โดยช่วงเวลาในการเล่นบาสเกตบอลอยู่ในช่วงเวลา 16.00 น – 20.00 น.

5. **กีฬาบาสเกตบอล** หมายถึง กีฬาที่มีผู้เล่น 2 ทีมมีนักกีฬาทีมละ 5 คน โดยใช้ทักษะการเลี้ยง การส่ง การรับ การขว้าง การยิง มีการสลับกันเป็นฝ่ายรุก ฝ่ายรับ ตลอดเวลาเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้มากที่สุด จะเป็นฝ่ายชนะการแข่งขันตามกติกาที่ถูกกำหนดไว้

6. **เขตเทศบาลนครอุดรธานี** หมายถึง เขตการปกครองท้องถิ่นที่มีประชากรตั้งแต่ 50,000 คน มีรูปแบบการปกครองที่มีระบบ และมีการดำรงชีวิตของประชากรตามวิถีชีวิตตามท้องถิ่นอย่างมีความสุข และมีสถานการศึกษาที่เพียงพอต่อประชากร งานวิจัยนี้ก็ได้แก่สนามกีฬาบาสเกตบอลที่อยู่ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สนามบาสเกตบอลสถาบันการพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา โรงเรียนอุดรพิทยานุกุล โรงเรียนสตรีราชินูทิศ โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาและโรงเรียนอาชีวศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา
7. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้หลายท่านดังนี้

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 2 แนวคือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬาแรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนคือการหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬาคือสาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อกระทำการกิจกรรมใดๆให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

อารี พันธุ์มณี (2534: 179) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึงสภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการหรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจเพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อทดแทนภาวะขาดหรืออินทรีย์อยู่ในสภาวะสมดุลแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่กำหนดทิศทางและความเข้มข้นของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) กล่าวว่าแรงจูงใจในการกีฬามีความหมายถึงสิ่งที่กระตุ้นเราให้เราต้องมีส่วนร่วมในการกีฬาการที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้นแต่ถ้าอยากเล่นพอใจที่จะเล่นทำให้มีความพยายามมีการพัฒนาให้ดีขึ้นเมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

กิลฟอร์ด และเกรย์ (Guilford; & Gray. 1970: 12) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ จากที่กล่าวมาทั้งหมดโดยสรุปแรงจูงใจหมายถึงสิ่งที่เร้าและกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดความพยายามและมีความต้องการในการประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายแรงจูงใจอาจเกิดจากตัวเองหรือเกิดจากบุคคลอื่นกระตุ้นโดยใช้วิธีการต่างๆเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 138) การจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางถ้ามีแรงจูงใจมากพฤติกรรมจะมีมากดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ

ลักขณา สริวัฒน์ (2549: 74) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึงพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับของแต่ละบุคคลเพื่อสู่จุดหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่งและร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้นๆได้

ความสำคัญและประโยชน์ของแรงจูงใจ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) กล่าวว่าในการฝึกซ้อมนักกีฬาผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อมสิ่งที่ผู้ฝึกสอนต้องปฏิบัติมีดังนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึงสิ่งที่เป็แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรเร้าความสนใจก่อนการฝึกซ้อมเพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อมการเร้าความสนใจทำได้หลายวิธีเช่นการสนทนาการเล่าประสบการณ์ต่างๆของผู้ฝึกสอนเป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึงสิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อมเช่นผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกซ้อมเพื่ออะไรและทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึงสิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อทำให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขันวิธีการในการให้สิ่งล่อใจเช่นการกล่าวคำชมเชยการตีเตียนการให้รางวัลและการลงโทษเป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึงผู้ฝึกสอนควรทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากฝึกซ้อมทักษะหรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ แล้วและทำการทดสอบนักกีฬานั้นควรทำอยู่เสมอเพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึงผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใดและมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้างโดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆเพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้นเพื่อเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมออกมาการแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะแสดงออกมาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจและสถานการณ์ที่เผชิญอยู่

มุกดา ศรียงค์ (2540: 225) ได้กล่าวไว้ว่าการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคนนั้นๆว่าบุคคลนี้มีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดระดับใดดังนั้นการทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจแนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆคือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมให้เหมาะสมและบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้
2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่นจะช่วยให้เราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่นได้
3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคมเพื่อสร้างสถานการณ์จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

ดังนั้นควรศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากพฤติกรรมของมนุษย์มีผลมาจากแรงจูงใจและเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์มากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผลหรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่างๆของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่งคือมาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยาจากองค์ประกอบด้านอารมณ์จากองค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบด้านสังคมนักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎีอธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมดดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจคือหลักการกำหนดทิศทางการแสดงออกถึงพฤติกรรมของนักกีฬาซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนักกีฬาทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามี 4 ทฤษฎีคือ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 24-31)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory) แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในโดยไม่มีรางวัลหรือสิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำสิ่งนั้นๆแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสนุกและสนุกที่จะได้เล่นโดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกมาเกี่ยวข้องเพราะแรงจูงใจภายในเกิดขึ้นจากแรงขับภายในที่ต้องการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

ส่วนทฤษฎีการประเมินความรู้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence) และการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-determining) องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีการประเมินความรู้คือ

1.1 การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึงนักกีฬาต้องรับรู้ว่าจะไรเป็นแหล่งสาเหตุ (Locus of Causality) ในการจงใจให้นักกีฬาเล่นกีฬาซึ่งประกอบด้วยความสนใจอยากเล่น (แรงจูงใจภายใน) โดยไม่ได้หวังสิ่งล่อใจคือเงินรางวัลหรือสิ่งของ (แรงจูงใจภายนอก) แต่เมื่อเล่นกีฬาไปได้นาน ๆ อาจจะมีแรงจูงใจภายนอกเข้ามามีส่วนในการเล่นกีฬานักกีฬาได้เพราะฉะนั้นนักกีฬาต้องรับรู้ในการควบคุมให้ได้ว่าทำไมจึงเล่นกีฬาและเล่นกีฬาเพราะอะไร

1.2 กระบวนการประเมินผล (Information Process) หมายถึงกระบวนการที่รับรู้ประเมินว่าแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา กระบวนการประเมินข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้ถึงความสามารถและการตัดสินใจด้วยตนเองถ้านักกีฬามีกระบวนการประเมินข้อมูลที่ดีแล้วจะสามารถประเมินข้อมูลได้เลยว่าแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬา

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) หมายถึงแรงจูงใจที่มีลักษณะนิสัยเผชิญหน้าหรือถอยหนีทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขันรวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จด้วยความต้องการที่จะถอยหนีความล้มเหลวสิ่งที่จะได้เพิ่มจากผลลบคือแรงจูงใจภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลและความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของฮาเตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory) โดยอธิบายว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือแรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถมีความพยายามที่จะทำสิ่งที่ยากขึ้น (Mastery) และมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าตนเองประสบความสำเร็จและสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้แต่ในทางตรงข้ามนักกีฬาไม่ยากทำสิ่งที่ยากขึ้นเมื่อรับรู้ว่าการทำแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬานักกีฬาที่มีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่ามีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจมีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากยิ่งขึ้นและมีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งที่ยากมากขึ้น

3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ไฮเดอร์ (Roberts. 1992; Citing Heider.1958) อธิบายว่าความพยายามของมนุษย์ในการอ้างสิ่งต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจการกำหนดพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่างๆ ของตนเองจะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังสามารถใช้อธิบายความสามารถของตนเองด้วยทฤษฎีการอ้างสาเหตุของไฮเดอร์ประกอบด้วยปัจจัยประกอบส่วนบุคคลคือความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Effort) และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อมคือความยากของงาน (Task Difficulty) และโชค (Luck) การอ้างสาเหตุในการกระทำของนักกีฬาสืบเนื่องมาจากความเข้าใจในปัจจัยประกอบส่วนบุคคลคือความสามารถและความพยายามและปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อมคือความยากของงานและโชคเช่นนักกีฬาอ้างถึงสาเหตุของการแพ้การแข่งขันเพราะทีมคู่แข่งแข็งแกร่งกว่า ฝีมือเก่งกว่า

4. ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory) เป้าหมายคือบางสิ่งบางอย่างที่เราต้องการจะกระทำให้สำเร็จซึ่งเป้าหมายมีอิทธิพลในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน 4 ประการคือ

4.1 เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความตั้งใจและการกระทำโดยตรง (Direct Attention and Action) ผู้ฝึกสอนกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันให้นักกีฬากำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมและความตั้งใจของนักกีฬาและเป็นแรงจูงใจให้นักกีฬาดำเนินการฝึกซ้อมและตั้งใจเข้าแข่งขัน

4.2 การใช้พลังในการเล่นหรือแข่งขัน (Mobilized Expenditure) ขณะที่นักกีฬามีความตั้งใจและทำการเตรียมตัวเพื่อกระทำกิจกรรมที่กำหนดไว้นั้นนักกีฬาควรกำหนดพลังที่ตนเองใช้หรือทุ่มเทให้แก่กิจกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมด้วย

4.3 ความพยายามต่องานระยะยาว (Prolong Effort) การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมจะส่งผลถึงความอดทนหรือความเพียรพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นด้วยนักกีฬาที่กำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าจะมีความอดทนและความพยายามในการบรรลุเป้าหมายได้ยาวนานกว่านักกีฬาที่ไม่มีการกำหนดเป้าหมาย

4.4 การพัฒนายุทธวิธีสร้างแรงจูงใจ (Motivates Strategy Development) การกระตุ้นให้นักกีฬาพัฒนายุทธวิธีในการฝึกซ้อมตารางแผนในการฝึกซ้อมและการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้นผู้ฝึกสอนมีวิธีปฏิบัติคือควรกระตุ้นให้นักกีฬารู้จักการจัดตารางเวลาของตนเองกับตารางการฝึกซ้อมให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักกีฬาได้รู้จักการจัดการกับตนเองโดยรู้ว่าเวลาไหนควรฝึกซ้อมหรือทำกิจกรรมอื่นๆที่เหมาะสม

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1970: 35–46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของมาสโลว์อธิบายว่าแรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูงมีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกันคือความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Needs) ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความต้องการเป็นเจ้าของและความต้องการความรัก (Belongingness and Love Needs) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเองและผู้อื่น (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Needs) แรงจูงใจลำดับขั้นต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อนแรงจูงใจลำดับสูงจึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือแรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยาเช่นมีอาหารรับประทานไม่หิวหิวมีที่อยู่อาศัยมียารักษาโรคมีเครื่องนุ่งห่มกันร้อน กันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆตามมาได้ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียงแรงจูงใจประเภทอื่นๆก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือแรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเองและทรัพย์สิน เมื่อต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้วก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิตทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือแรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของเช่นความรู้สึกว่าตนมีชาติตระกูล มีครอบครัวมีสถาบันมีครูมีโรงเรียนมีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่นเช่น ต้องการให้มีผู้มาอาหารห่วยและต้องการห่วยอาหารเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือแรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วย สำนึกของตนเองและด้วยการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่นเช่นความต้องการมีเกียรติมีหน้ามีตามี ชื่อเสียงเป็นที่ยกย่องความรู้สึกล้นเกินตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือแรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับประพฤติ ปฏิบัติตนตามความสามารถและสุดความสามารถโดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคม ส่วนรวมเป็นสำคัญมาสโลว์เชื่อว่าคนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับ นี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ ออกเป็น 28 ชนิดดังนี้ เมอร์เรย์ (วิวัฒน์ ชัยกุลมัตย์. 2526: 149-15; อ้างอิงจาก Murray. 1938)

6.1 ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของและความต้องการสมบัติต่างๆ (Acquisition)

6.2 ความต้องการที่จะอนุรักษ์รวบรวมซ่อมแซมสิ่งต่างๆ (Conservation)

6.3 ความต้องการความสะอาดและจัดสิ่งของให้อยู่ในสภาพเป็นระเบียบ (Orderliness)

6.4 ความต้องการที่จะสะสมโดยรู้จักประหยัด (Retention)

6.5 ความต้องการที่จะประดิษฐ์และการก่อสร้างต่างๆ (Construction)

6.6 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ (Superiority)

6.7 ความต้องการที่จะต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหวังแห่งตน (Achievement)

6.8 ความต้องการความเคารพยกย่องสรรเสริญจากบุคคล (Recognition)

6.9 ความต้องการที่จะแสดงตัวสร้างความเด่นให้แก่ตนเองเช่นต้องการให้ผู้อื่น สนุกสนานตื่นเต้นแปลกใจ (Exhibition)

6.10 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงและคุณค่าแห่งตน (Inviolacy)

6.11 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความวุ่นวายทั้งหลาย (Avoidance of Inferiority)

6.12 ความต้องการที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากข้อครหาอันตราย (Defensiveness)

6.13 ความต้องการที่จะเอาชนะความพ่ายแพ้ด้วยการตอบโต้ (Counteraction)

6.14 ความต้องการผูกมิตรทำให้ผู้อื่นรักใคร่สร้างมิตรภาพกับผู้อื่น (Affiliation)

6.15 ความต้องการที่จะแยกตนเองจากผู้อื่นความเมินเฉยต่อสิ่งต่างๆ (Rejection)

6.16 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นโดยการที่จะทำให้ผู้อื่นสนใจหรือ เกิดความสงสารในตัวต้องการผู้ดูแลและอยู่ใกล้ชีวิต (Succedanea)

6.17 ความต้องการที่จะให้ความเมตตาสงสารและความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นที่อ่อนแอกว่าโดยการให้การสนับสนุนดูแลเลี้ยงดู (Nurturance)

6.18 ความต้องการที่จะมีบทบาทและอิทธิพลควบคุมผู้อื่น (Dominance)

6.19 ความต้องการที่จะยกย่องยอมรับนับถือร่วมมือกับผู้ที่อาวุโสกว่า (Deference)

6.20 ความต้องการที่จะเลียนแบบหรือทำตนให้ทัดเทียมผู้อื่น (Similance)

6.21 ความต้องการในการที่จะมีเสรีภาพมีความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy)

6.22 ความต้องการที่จะมีเอกลักษณ์ในการทำงานเป็นของตนเอง (Contrariness)

6.23 ความต้องการที่จะมีความสุขสนุกสนานเพื่อพักผ่อน (Play)

6.24 ความต้องการที่จะอธิบายและบรรยายรายละเอียดต่างๆ (Exposition)

6.25 ความต้องการที่จะเสาะแสวงหาความรู้ต่างๆที่แปลกใหม่ (Cognizance)

6.26 ความต้องการก้าวร้าวผู้อื่นหรือรุกรานผู้อื่นเอาชนะผู้อื่นด้วยวิธีการที่รุนแรงการต่อสู้การวิวาท การปะทะในรูปแบบต่างๆ

6.27 ความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์รวมทั้งการลงโทษความอ่อนน้อมถ่อมตน (Abasement)

6.28 ความต้องการหลีกเลี่ยงการตำหนิหรือการถูกลงโทษรวมทั้งประพฤติตามกฎเกณฑ์และระเบียบ (Avoidance of Blame)

7. ทฤษฎีแรงจูงใจของเบย์คอน (กิติ ตยัคคานนท์. 2533: 128; อ้างอิงจาก Baykon. n.d.) ได้สรุปทฤษฎีของเบย์คอนว่าความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการได้แก่

7.1 ความต้องการมีความรักและพวกเป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวกเราก็อยู่กับเขาไม่ได้การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเราโดยต้องยึดหลักที่ว่าต้องการจากเขาเราต้องให้เขาก่อนหรือถ้าต้องการให้เขารักเราเราต้องการรักเขาก่อน

7.2 ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศและความเด่นเมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ใครๆรักใคร่แล้วเราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีกเนื่องจากความต้องการหรือตัณหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือเกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเราและก็จะมียิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

7.3 ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นแล้วทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาลนับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิตดังนั้นเมื่อกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจมีหลายทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกันกล่าวคือเมื่อจะสร้างแรงจูงใจขึ้นมากก็ต้องศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจภายในภายนอกทฤษฎีการจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทฤษฎีการอ้างสาเหตุทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์และทฤษฎีความต้องการจิตใจของมนุษย์ของเบย์คอนโดยทฤษฎีเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำความเข้าใจถึงลักษณะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจเมื่อศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจก็จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างแรงจูงใจในการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจไม่เพียงแต่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่ต่างกันเท่านั้นแรงจูงใจยังเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความต้องการหรือความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งจุดมุ่งหมายอีกด้วย จากเหตุผลนี้เองจึงทำให้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมากและได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามแรงจูงใจต่าง ๆ ดังนี้

สุชา จันทรเอม (2527: 101-110) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจตามแหล่งที่มาของแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกายทั้งหมดเพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้เป็นความต้องการที่จำเป็นทางธรรมชาติของมนุษย์ได้แก่ต้องการน้ำอาหารต้องการพักผ่อนและปราศจากโรคเราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้จากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของคนเราโดยวัดจากความมากน้อยของการกระทำการเลือกกระทำการโต้ตอบสิ่งมาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีรวิทยาเพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่าแต่จะช่วยคนเราทางต่างจิตใจจะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่นแรงจูงใจประเภทนี้ได้แก่ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมความต้องการความรักและความเอาใจใส่ใกล้ชิดจากผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคลและจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่น ๆ ที่มีต่อเราแรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเราได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็กจากผลของการวิจัยพบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเองฝึกหัดการช่วยเหลือตัวเองตามวัยจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูงการฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นต้องการความเอาใจใส่ต้องการความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลที่ปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคมมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไปต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมซึ่งจะนำไปสู่ความนับถือตัวเอง

ถวิล เกื้อกูลวงศ์ (2528: 94-114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคงมักอยู่รูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัยส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้นเป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิดโดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคมเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมและได้รับการยกย่องการที่บุคคลติดต่อกับสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมีมิตรภาพเพียงอย่างเดียวหากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทยโดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลางความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่งบุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชนแต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคลโดยการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคืออำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัวเช่นการที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่งส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่าเป็นผู้มีอำนาจส่วนตัวแต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภทคือทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถหมายถึงการควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคมความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ด้านความคาดหวังบุคคลจะมีความสามารถหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีตถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบบุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยงบุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จเป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงานเพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงินเป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับคุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือเป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงินตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใดๆที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2530: 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดีทำด้วยความเต็มใจโดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้นๆเป็นรางวัลอยู่แล้ว

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้าไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลยเช่นการกระทำเพื่อต้องการรางวัลตำแหน่งเกรด เป็นต้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542: 140 - 142) จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิตเช่น อาหารน้ำอากาศและการขับถ่าย

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่บุคคลหรือจากวัตถุที่มองเห็นได้จับต้องได้หรือมาจากภาวะสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้เช่นการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นการเป็นผู้นำการสร้างมิตรเป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนและผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้นเช่นแรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงานหรือความสำเร็จในชีวิตเป็นต้น

แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมอาจจำแนกได้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)
2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive)
3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive)
4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลมีความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆทั้งในหน้าที่การงานและเรื่องส่วนตัวให้สำเร็จลุล่วงจากผลการวิจัยพบว่า พ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีอิทธิพลที่จะทำให้เด็กเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตามด้วยทั้งนี้เพราะพ่อแม่จะเอาใจใส่เกี่ยวกับการกระทำของเด็กมาตั้งแต่เล็กๆโดยการแสดงความรักใคร่ตั้งมาตรฐานการกระทำในสิ่งต่างๆตลอดจนคอยกระตุ้นแนะนำให้กำลังใจแก่เด็กในการทำกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่นพยายามอดทนเพื่อจะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย
2. ต้องการงานให้ดีที่สุดโดยเน้นถึงมาตรฐานที่ดีเลิศของความสำเร็จ
3. ชอบความท้าทายของงานโดยมุ่งทำงานที่สำคัญให้ประสบความสำเร็จ
4. ชอบแสดงออกถึงความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน
5. ชอบแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์
6. ทำงานอย่างมีหลักเกณฑ์เป็นขั้นตอนและมีการวางแผน
7. ชอบยกเหตุผลมาประกอบคำพูดอยู่เสมอ
8. อยากให้ผู้อื่นยกย่องว่าทำงานเก่ง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliation Motive) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนฝูงและได้รับความนิยมนจากบุคคลในกลุ่ม พัฒนาการของแรงจูงใจใฝ่สัมพันธจะเริ่มตั้งแต่วัยเด็กโดยเฉพาะในครอบครัวที่มีความรักความเข้าใจความอบอุ่นพ่อแม่ที่ไม่มีลักษณะการก้าวร้าวข่มขู่หรือครอบครัวยที่ม่มีการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในพี่น้องสียงเหล่านี้จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเติบโตขึ้นมาจะทำให้เป็นคนที่ทำอะไรเพื่อให้ผู้อื่นพอใจเสมอ

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธสูง

1. ชอบผูกมิตรใหม่
2. ชอบคบเพื่อนอย่างสนิทสนม
3. ชอบคบเพื่อนมากๆ
4. ชอบพูดถึงมิตรภาพความใกล้ชิดสนิทสนมที่มีต่อกัน
5. ชอบแสดงออกถึงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อนเช่นเสียใจเมื่อมีการพลัดพรากหรือหวนซึ่งเมื่ออยู่ใกล้กัน
6. แสดงออกถึงการให้ความสนใจและยกย่องผู้อื่น
7. ชอบทำตนเป็นเพื่อนที่ซื่อสัตย์

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นสามารถบงการผู้อื่นได้พยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้ผู้อื่นอยู่ใต้อำนาจตน พัฒนาการของความต้อการที่จะมีอำนาจเหนือผู้อื่นอาจมาจากความรู้สึกที่ต่ำต้อยไม่ทัดเทียมผู้อื่นมีความรู้สึกว่ตนเอง “ขาด” ทั้งในด้านความเป็นอยู่และฐานะทางสังคมเป็นความรู้สึกที่เรียกว่า “ปมด้อย” ซึ่งความรู้สึกชนิดนี้ยังมีมากเท่าไรก็จะยิ่งพยายามสร้าง “ปมเด่น” โดยการแสดงความยิ่งใหญ่ด้วยการก้าวร้าวออกมาเพื่อลบ “ปมด้อย” นั้น

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูง

1. ชอบวางตนเป็นหัวหน้ากลุ่มหรือแสดงอำนาจเหนือผู้อื่น
2. ชอบบงการชี้นิ้วบังคับควบคุมให้ผู้อื่นคิดหรือกระทำตาม
3. ชอบวางแผนทางการกระทำของกลุ่มและโน้มน้าวให้ผู้อื่นกระทำตาม
4. ชอบพูดถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นแต่จะพูดในความหมายที่เหนือผู้อื่น
5. ชอบสัมพันธ์กับคนที่มาอ่อนน้อมถ่อมตนหรือมาประจบสอพลอ
6. บางครั้งชอบการตัดสินใจกระทำการเสี่ยงภัยอย่างบ้าบิ่น
7. หลีกเลียงการแสดงความรักอ่อนแอออกมาให้ปรากฏ
8. ชอบโต้เถียงกับผู้อื่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับตน

4. แรงจูงใจไฟก้าวร้าว (Aggression Motive) เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่มีมนุษย์แสดงออก โดยวาจาหรือท่าทางเพื่อขจัดความคับข้องใจหรือความโกรธที่เกิดขึ้นพฤติกรรมก้าวร้าวนี้บางครั้งผู้แสดงออกจะพบว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมดังกล่าวออกไปแล้วจะช่วยผ่อนคลายอารมณ์ของตนเองในขณะนั้นลงไป พัฒนาการของความก้าวร้าวจะเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่ในช่วงวัยเด็กโดยการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือคนใกล้ชิดที่อบรมเลี้ยงดูการที่บุคคลมีความก้าวร้าวหรือมีบุคลิกภาพแบบ “ถือตนเองเป็นใหญ่” (Authoritarian) นั้นเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดกดขี่มากเกินไปทำอะไรผิดนิดหน่อยก็จะถูกดุด่าเย็บตีทำให้เด็กเกิดความรู้สึกโกรธแค้นขึ้นเคืองแต่เด็กก็ไม่กล้าแสดงอาการตอบโต้โดยตรง แต่จะไปแสดงความก้าวร้าวออกมากับคนรอบข้างโดยเฉพาะกับบุคคลที่ด้อยกว่าพฤติกรรมก้าวร้าวนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็ยากที่จะหยุดได้แต่เราสามารถแก้ไขพฤติกรรมก้าวร้าวให้ลดลงได้โดยผู้ใหญ่จะต้องพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเองไม่แสดงความก้าวร้าวเอาแต่ใจตนเองไม่ใช่คำพูดในเชิงขู่บังคับแต่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กเพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นและไว้วางใจเชื่อใจว่าเราคือผู้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำมิใช่ผู้ควบคุมหากกระทำไ้ดังนี้พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กก็จะลดลง

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปประเภทของแรงจูงใจแบ่งเป็นลักษณะที่สำคัญ 2 ประการคือแรงจูงใจที่มาจากภายในร่างกายเป็นพื้นฐานของบุคคลคนนั้นและแรงจูงใจจากภายนอกหรือแรงจูงใจที่มีพื้นฐานจากสังคมโดยแรงจูงใจทางร่างกายก็มี 2 ด้านคือแรงจูงใจที่มาจากความต้องการทางด้านสรีรวิทยาและแรงจูงใจที่มาจากจิตใจเมื่อศึกษาประเภทของแรงจูงใจให้เข้าใจอย่างถูกต้องก็จะสามารถใช้ความรู้นี้นำไปสร้างแรงจูงใจให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละประเภทได้

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อาร์ พันธ์มณี (2534: 192-196) กล่าวว่าแรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลเป็นอันมากเพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้นๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคลทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับแรงขับของบุคคลเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรมแรงขับเป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์เช่นสภาวะความต้องการอาหารน้ำ สภาวะความตึงเครียดความรู้สึกเจ็บปวดเป็นต้นแรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกายเช่นความหิวความกระหายความง่วงนอนเป็นต้นและแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกายเช่นการได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอกสภาวะความกดดันทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวลความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้หรือการแสดงพฤติกรรมความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้นมีประสบการณ์เพิ่มขึ้นย่อมเกิดความวิตกกังวลเพิ่มมากขึ้น เด็กเล็กๆ จะไม่มีความกังวลใจแต่จะมีความกลัวเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลงกลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาแทนที่

2. สถานการณ์ต่างๆในสิ่งแวดล้อมย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่าส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่นๆและวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วยลักษณะสถานการณ์ต่างๆที่มีผลต่อแรงจูงใจได้แก่

2.1 การแข่งขันหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสภาพการณ์ดีขึ้นการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการคือการแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตนไม่มีใครมาบังคับการแข่งขันกับบุคคลอื่นเป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่นให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่นมักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ

2.2 ความร่วมมือหมายถึงแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคมมีพฤติกรรมแบบประนีประนอมให้ความร่วมมือช่วยเหลือเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อให้งานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่างๆขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมายคือการที่บุคคลมีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้มีผลทำให้บุคคล มีความพยายามที่จะกระทำการสิ่งต่างๆเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้บุคคลก็ไม่สามารถกระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่างๆลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะคือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายเป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อยๆมาเกี่ยวข้องเช่นการตั้งจุดมุ่งหมายชีวิตว่าจะเป็นคนกวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลกแต่ขณะนี้อายุน้อยจึงมีเป้าหมายย่อยๆหลายจุดมุ่งหมายมารวมกันคือจะวาดรูปให้ชนะการแข่งขันจะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อนๆยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลเพื่อจุดหมายใดจุดหมายหนึ่งโดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะทางด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยานเป็นการตั้งความหวังสูงไว้และมีความพยายามมุ่งมั่นอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จการตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยานจึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้นถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่ายทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆหรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำเพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆง่ายเกินไปความยากง่ายของงานจะมีผลต่อแรงจูงใจ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจมีหลายๆด้านด้วยกันโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นสภาพธรรมชาติของแต่ละบุคคลกล่าวคือเมื่อบุคคลมีลักษณะที่ต่างกันด้วยร่างกายวัยอายุการศึกษาวุฒิภาวะอารมณ์ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่แตกต่างกันไปแรงจูงใจอย่างใดอย่างหนึ่งใช้ได้กับบุคคลคนหนึ่งได้แต่อาจจะใช้ไม่ได้กับบุคคลอื่นเนื่องจากแรงขับหรือความต้องการไม่เหมือนกันนอกจากนี้สถานการณ์และสิ่งเร้าทางสังคมรอบข้างก็มีอิทธิพลต่อการเกิดแรงจูงใจเช่นการแข่งขันการร่วมมือจุดมุ่งหมายและความทะเยอทะยานของแต่ละคนที่ต้องการให้สังคมยอมรับความสามารถของตัวเองก็มีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจทั้งสิ้น

แรงจูงใจกับการเลือกฝึกกีฬา

พระพงศ์ บุญศิริ (2536: 65) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬาอย่างสูงนักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกันแต่สรุปได้ว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจและวิธีที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือการแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทางคือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิดเกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหวหรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็นหรือต้องการมีประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ ๆ

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ได้แก่การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมากซึ่งได้แก่บุคคลสถาบันวัฒนธรรมค่านิยมความนึกคิดความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณีแรงจูงใจลักษณะนี้ได้แก่ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จต้องการให้สังคมยอมรับต้องการตำแหน่งฐานทางสังคมชื่อเสียงเกียรติยศอำนาจความสุขสบายสนุกสนานในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬามีทั้งแรงจูงใจภายในร่างกายและภายนอกร่างกายซึ่งมีผลให้บุคคลเลือกที่จะฝึกกีฬาถ้าบุคคลได้รับแรงจูงใจทั้ง 2 ด้านพร้อมกันก็จะเป็นเรื่องที่ดีเพราะจะส่งผลได้รับการกระตุ้นที่จะเล่นกีฬาและความพยายามฝึกฝนตัวเองเพื่อจะประสบความสำเร็จให้เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยาการกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกันสรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้นเพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้นหมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้วหน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นการสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันกับความต้องการมากที่สุดความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนตั้งนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้งหากว่าผู้ฝึกสอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดีและยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วยในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้นนักวิจัยบางท่านได้กล่าวไว้ว่า

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา คือสิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬากการที่คนเราอยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่นพอใจที่ได้เล่นจะทำให้มีความพยายามมีการพัฒนาให้ดีขึ้นเมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่ายๆ เทเวศร์พิริยะพฤษ์ (2529: 147) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขึ้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูงซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้นๆทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจมีวินัยในตนเองขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อยสมาธิดีเชื่อมั่นในตนเองมองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดมีความแรงจูงใจมากดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขันโดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือคำชมเชยและกล่าวคำที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึกเป็นต้นส่วนผลย้อนกลับทำได้โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจมีความสนุกสนานมีความท้าทายและสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริงเพื่อให้ นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มหรือลดความตื่นเต้นและความอึดเหนี่ยวในการแข่งขันให้เหมาะสมและถูกต้องโดยใช้วิธีการนั่งสมาธิหรือการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคน
6. ผู้ฝึกซ้อมควรหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาให้มีความเชื่อมั่นในตนเองและมีมโนทัศน์ที่ถูกต้องโดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่นความเชื่อว่าจะได้สูดออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อมจะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่นผู้นำแบบประชาธิปไตยและผู้นำแบบอัตตาริปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬา โดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้

11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นที่ยังปรารถนาเช่นความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเมื่อนักกีฬาหรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา

12. ผู้ฝึกสอนควรจะต้องมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้ให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว

13. การควบคุมระดับความกังวลใจและการลดความเครียดในตัวนักกีฬา

14. สุขภาพจิตของนักกีฬาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาหลังการแข่งขัน

การเลือกฝึกกีฬาให้กับนักกีฬามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่จะฝึกและข้อมูลบางอย่างในตัวนักกีฬาเองรวมทั้งต้องมีการในการฝึกกีฬาให้สอดคล้องกับสภาพของนักกีฬามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างโดยผู้ฝึกต้องใช้จิตวิทยาการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาควรสร้างแรงจูงใจที่เป็นแรงบวกและการฝึกให้นักกีฬามีความสนใจในการประสบความสำเร็จควรฝึกสมาธิและสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้กับนักกีฬาผู้ฝึกสอนต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักกีฬาจนทำให้นักกีฬาเกิดความเชื่อมั่นและให้ความเคารพนับถือต่อผู้ฝึกสอนจะทำให้การฝึกกีฬาประสบความสำเร็จได้

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นนี้เองผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆเช่นได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเองได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อมตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราวเป็นต้น

ชาซูชัย โพธิ์คลัง (2532: 51-53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างจากความพอใจที่ทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคนเมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อผืน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือนักกีฬาก็ตามย่อมจะมีความเพื่อผืนความอยากด้วยกันทั้งนั้นหากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อผืนที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้วสามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเองและความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีมนักกีฬาที่สร้างจินตนาการของ

ความรู้สึกเพื่อฝันนี้มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์ต่างๆทั้งหลายอีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่าหากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วยดังนั้นความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขันนักกีฬานั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไปความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริงจากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะเรียกชื่อเสียและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมาลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่างเป็นต้นว่านักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆด้านเช่นระดับการเล่นของตนเองระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้วจึงเป็นแรงขับที่ตืออย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝันยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นแรงจูงใจนี้ก็เป็นแรงขับที่ทำให้ให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลาทำให้ตัวเองต้องฝึกหนักนั้นคือความปรารถนาที่จะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆเพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันและอาจมี ผลตอบแทนอื่นๆติดตามมาเช่นรางวัลตำแหน่งหน้าที่การงานระดับความเป็นอยู่และสภาพทางสังคมที่แวดล้อมแรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกันในการแข่งกีฬาในแต่ละครั้งนั้นย่อมมีทั้งผู้ที่ได้รับชัยชนะและผู้ที่ยแพ้กับความพ่ายแพ้ ความรู้สึกของนักกีฬาที่มีต่อการการแข่งขันนั้นนักกีฬาจะรับรู้ได้ด้วยตัวเองคนที่ชนะจะเกิดความภูมิใจอยากที่จะแข่งขันและชนะไปเรื่อยๆส่วนคนแพ้จะรู้สึกไม่ภูมิใจอับอายหรือความรู้สึอื่นที่ไม่ดีนักและต้องการที่จะแข่งขันในครั้งใหม่เพื่อแก้ตัวความรู้สึกทั้ง 2 อย่างนี้เป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่นักกีฬาต้องมานะและใช้ความพยายามฝึกซ้อมเพื่อให้ได้รับชัยชนะ ดังนั้นความรู้สึกนี้ผู้ฝึกสอนควรรับรู้และใช้ประโยชน์เพื่อจะกระตุ้นและฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาที่มีความขยันเพื่อชัยชนะต่อไปหรือเมื่อนักกีฬาพ่ายแพ้ก็ต้องสร้างกำลังใจให้นักกีฬาต่อไป

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76 - 77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬการจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้นเช่นการลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เด็กเล็ก
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อยๆให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือกันเน้นบทบาทสำคัญของแต่ละคนที่มีความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายามมีการประเมินและการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึกทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนานทำให้นักกีฬาเกิดพบสิ่งใหม่ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนานเกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึกท้าทายความสามารถเกิดอยากลองเล่นซุ่มและอยากแข่งขัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เออลี่ (Early, 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับการปรับความประพฤติและแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลนักกีฬาบาสเกตบอลนักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาอล์ฟนักกีฬาเทนนิสผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียวผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลวสมรรถภาพร่างกายการแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลแต่การปรับตัวไม่แตกต่างกันความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในนักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในนักกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกันขอแนะนำเพื่อการพัฒนาทักษะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White. 1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูงจุดมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์นที่ประสบความสำเร็จในการแข่งภายในประเทศกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3 ตอน ประสพการณ์ทางด้านกีฬาความคิดเห็นส่วนตัวและระดับความสนใจทางสังคมจุดสนใจของการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในขอบเขต 5 ด้านคือความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าวความขัดแย้งความสามารถความร่วมมือและการแข่งขันคำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬาแรงจูงใจในการเล่นกีฬากับพัฒนาทางการกีฬาผลของการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬามีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคมและการแข่งขันความก้าวร้าวความขัดแย้งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางลบมีความสัมพันธ์ระดับสูงทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลองค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางด้านสังคมไม่มีสิ่งใดชี้ว่าการจัดแก้ไขขององค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาและแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูงเขาก็กังเห็นคุณค่าของการประสานความร่วมมือและเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

ทีเจิร์ดสมา (Tjeerdsma. 1994: 29-49) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในนิชาพลศึกษาจุดมุ่งหมายในการศึกษานี้เพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในนิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับหก 49 คนที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลางกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในในนิชาพลศึกษาเท่ากับทักษะทางกลไกของเขาและความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอลการเรียนรู้ได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และอัตราการกระทำระหว่างหน่วยผลแสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดขึ้นไม่ได้อธิบายแรงจูงใจกระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกการเรียนรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอลขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายในความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทางและตัวแปรคงที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายในผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจลักษณะของการจัดสภาพทั่วไปของนิชาพลศึกษาการจัดบรรยากาศโดยครู(แบบของงานการจัดการและผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อมอเรส และฮอร์น (Amorase; & Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกโดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพทางการศึกษาโดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬาจำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่าลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการพร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมากที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลงและสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

คารูซซานู และโรเบิร์ต (Karussanu; & Roberts. 1995: 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษาโดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองการศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษาและเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คนที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬาส่งเสริมความต้องการเรียนดีขึ้นซึ่งถึงแรงจูงใจภายในประสิทธิภาพและความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้นักเรียนสนุกสนานมีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโพร์แฮนด์ แบคแฮนด์และวอลเลย์ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ดีแต่ในทางชี้แนะ และสาริตการตั้งเป้าหมายทางอารมณ์แสดงว่ามีแรงจูงใจภายในในขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะแสดงประสิทธิภาพได้จะเห็นได้ว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

แจ็คโกล่า (Jaakola. 2002: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจการออกกำลังกายเป้าหมายและความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนอันมีผลมาจากการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนการวิเคราะห์แรงจูงใจในการออกกำลังกายการหล่อหลอมการตั้งเป้าหมายและความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนที่ได้รับการมอบหมายหรือเพิ่มกิจกรรมระหว่างชั้นเรียนพลศึกษานอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและการจัดทำเอกสารสำหรับโปรแกรมที่จะใช้ในการทดลอง (INTERVENTION) โดยวิธีการนี้ประกอบด้วยการประชุมครูในแต่ละสัปดาห์ กลุ่มทดลองคือนักเรียนเกรด 9 จำนวน 178 คนสอนโดยครู 4 คนกลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวน 259 คนสอนโดยครู 5 คนการศึกษานี้เป็นแบบกึ่งการทดลองที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่เป็นภาษาฟินแลนด์เกี่ยวกับแรงจูงใจทางการกีฬาแบบสอบถามความสามารถทางการกีฬา (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบถาม SPSS) และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จ CFA การวิเคราะห์เชิงยืนยันผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่าแบบสอบถามทั้ง 3 แบบเชื่อถือได้

จากการวิเคราะห์ ANCOVA พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีการเพิ่มแรงจูงใจน้อยที่สุดขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับของแรงจูงใจลดลงนอกจากนี้หลังจากการปรับระดับความแตกต่างในตอนต้นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่ามีเป้าหมายที่เกี่ยวกับงานมากกว่ากลุ่มควบคุมมีการลดเรื่องของกฎเกณฑ์จากรายงานของ (External Regulation) ขณะที่ในกลุ่มทดลองพบว่ามีเพิ่มขึ้นในกลุ่มควบคุมขาดแรงจูงใจเพิ่มขึ้นปานกลางขณะที่เด็กหญิงขาดแรงจูงใจลดลงเล็กน้อยผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนหากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนพลศึกษาและผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนที่เพิ่มบรรยากาศการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษานั้นเหมาะสมที่จะนำมาใช้

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005: 839) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่มผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้วเพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ซึ่งคาดหวังไว้ว่าพวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน (เช่นกระบวนการรับรู้) แต่พวกเขาจะยังต้องทะนุบำรุง/รักษาระดับของความสนใจหรือความกระตือรือร้นสิ่งต่อไปนี่ก็คือการศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประเมินผลกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายในโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษานี้ได้ใช้วิธีการการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายในที่ได้มาจากแบบทดสอบที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคตินั้นแตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นออกกีฬาน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกายกับกลุ่มของผู้เล่นสมาคมนักกีฬาออกกีฬาที่ใบอนุญาตให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าวนักวิจัยได้แนะนำว่าการศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรที่จะพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากมายและมีอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีให้ซึ่งบางอย่างก็รวมถึงพลังงานของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อมจำนวนของเวลาที่ใช้เล่นวิธีการของคำสั่งเช่นเดียวกับโครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยาเช่นความคิดที่จะสะท้อนตนเองการบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้อายุเรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

มิทเชลล์ (Mitchell. 1992: 3842) ได้ศึกษาการรับรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจภายในสภาพแวดล้อมของการเรียนในวิชาพลศึกษาโดยศึกษาความสัมพันธ์ของจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์กับแรงจูงใจในการเรียนการศึกษามุ่งตรวจพิสูจน์ระดับแรงจูงใจภายนอกจากการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับแรงจูงใจอื่น ๆ เช่นจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์ความสามารถในการรับรู้ของตนเองแรงจูงใจเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน 50 คนในโรงเรียนระดับกลางโดยให้ตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์กราฟของผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้พัฒนาขึ้นและการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้นคือนักเรียน 622 คนในการพิสูจน์ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นผลการศึกษาพบว่าระดับของแรงจูงใจในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญการค้นคว้าครั้งนี้ได้อภิปรายในขอบเขตของความเกี่ยวพันสำหรับครูและผู้วิจัยทางพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

สุริย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขาการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขาประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจังหวัดราชบุรีโดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปีพ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คนระดับอายุทั่วไป 238 คนรวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมดมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านสุขภาพอนามัยด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือเขาระดับอายุไม่เกิน 18 ปีมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านความรักและความถนัดและความสนใจด้านสุขภาพอนามัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านรายได้และผลประโยชน์และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือเขาระดับอายุทั่วไปมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านสุขภาพอนามัยด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 110 คนการกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คนกรมพลศึกษาจำนวน 60 คนและรายการอื่นๆในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คนรวมทั้งหมด 250 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างขึ้นเองผลการวิจัยพบว่านักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัยตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากด้านรายได้และผลประโยชน์ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

2. ด้านความรักและความถนัดและความสนใจตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก 3. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชายจำนวน 130 คนและนักกีฬาซอฟท์บอลหญิงจำนวน 104 คนรวม 234 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชายมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับคือความรักความถนัดและความสนใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านรายได้และผลประโยชน์มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุดคือด้านสุขภาพอนามัยมีแรงจูงใจในระดับปานกลางคือด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับคือด้านสุขภาพอนามัยและด้านความรักความถนัดและความสนใจมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้านคือด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านรายได้และผลประโยชน์

ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี 2526 จำนวน 12 ทีม 216 คนโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติทีและสถิติเอฟผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีมีแรงจูงใจภายในมากกว่าภายนอกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22

2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีระหว่างตัวจริงกับตัวสำรองไม่แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีระหว่างทีมที่มีเป้าหมายในการแข่งขันต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันแต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .25

4. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปีระหว่างทีมที่มีจุดมุ่งหมายในการเล่นฟุตบอลต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกันแต่แรงจูงใจในด้านความเชี่ยวชาญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประยุทธ์ แก้วสุข (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ปีการศึกษา 2547 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อจำนวน 234 คนผลการศึกษาพบว่า

ด้านความรักความถนัดและความสนใจนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับกลางคิดเป็นร้อยละ 37.52 รองลงมาคือระดับน้อยร้อยละ 20.98 ระดับมากร้อยละ 19.66 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.79 และระดับมากที่สุดร้อยละ 7.05

ด้านสุขภาพและอนามัยหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.37 รองลงมาคือระดับมากร้อยละ 18.75 ระดับน้อยร้อยละ 17.79 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 14.58 และระดับมากที่สุดร้อยละ 9.15

ด้านรายได้และผลประโยชน์นักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 41.24 รองลงมาคือระดับมากร้อยละ 19.87 ระดับน้อยร้อยละ 14.96 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 13.35 และระดับมากที่สุดร้อยละ 10.58

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมาคือระดับปานกลางร้อยละ 21.12 ระดับน้อยร้อยละ 15.14 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 12.39 และระดับมากที่สุดร้อยละ 11.54

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตนักเรียนหญิงที่เลือกฝึกกีฬาตะกร้อมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 44.63 รองลงมาคือระดับน้อยร้อยละ 15.08 ระดับปานกลางร้อยละ 13.98 ระดับน้อยที่สุดร้อยละ 13.49 และระดับมากที่สุดร้อยละ 12.82

พีรลัทธ์ เกตุวิธิตา (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 196 คนเป็นนักกีฬายาว 98 คนและนักกีฬาหญิง 98 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละและหาค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลด้านสุขภาพอนามัยด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32, 3.90 และ 3.80 ตามลำดับสำหรับด้านความรักความถนัดและความสนใจและด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.41

2. นักกีฬาแฮนด์บอลชายมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลด้านสุขภาพอนามัยด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.18, 3.83, 3.81 และ 3.67 ตามลำดับ

3. นักกีฬาแฮนด์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลด้านสุขภาพ อนามัยและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 3.71 สำหรับด้าน เกียรติยศชื่อเสียงด้านความรักความถนัดและความสนใจและด้านความก้าวหน้าในอนาคตมีแรงจูงใจ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.39 และ 3.19 ตามลำดับ

จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างในการ วิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 242 คนชายจำนวน 142 คนหญิงจำนวน 100 คนเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 แบบสอบถามดังกล่าวประกอบด้วยแรงด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (2) ด้านสุขภาพและพลานามัย (3) ด้านรายได้และ ผลประโยชน์ (4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจในภาพรวมของการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำใน ประเทศไทยด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านสุขภาพและพลานามัยด้านรายได้และ ผลประโยชน์ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้ามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยแยก ตามตัวแปรเพศและอายุปรากฏผลดังนี้

2.1 แยกตามเพศพบว่าแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้าน สุขภาพและพลานามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00, 4.22, 3.90 และ 4.05 ตามลำดับและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 4.19, 3.80 และ 3.99 ตามลำดับ

2.2 แยกตามระดับอายุพบว่าแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ, ด้านสุขภาพและพลานามัย, ด้านรายได้และผลประโยชน์, และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและ ความก้าวหน้าอายุต่ำกว่า 12 ปีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90, 3.89, และ 4.06 ตามลำดับและอายุ 12-18 ปีมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91, 4.20, 3.86 และ 4.02 ตามลำดับและอายุสูงกว่า 18 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96, 4.20, 3.83 และ 4.01 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจในภาพรวมของการเลือกเล่นกีฬามวย ปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย

3.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศนักกีฬามวยปล้ำที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการ เลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักกีฬาที่มีเพศต่างกันมี แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำด้านความรักความถนัดและความสนใจแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เปรียบเทียบระหว่างอายุนักกีฬามวยปล้ำที่มีระดับอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำไม่แตกต่างกัน

ชุดิมา รอดประทับ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกาย ของประชาชนในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชนชายและหญิงที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะ จำนวน 310 คน เป็นชาย 169 หญิง 141 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 3 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยลักษณะของแรงจูงใจด้านร่างกาย ด้านความรักความชอบและความถนัด ด้านสังคม และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในการทำงานและนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 83.9 โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านความรักความชอบและความถนัด คิดเป็นร้อยละ 81.4 โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านสังคม คิดเป็นร้อยละ 55.2 โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

4. ประชาชนที่มาออกกำลังกายในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549 โดยรวมมีแรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 45.3 โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

อังคณา บุญเสมอ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .94 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านสุขภาพอนามัยด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตโดยรวมอยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41 48.42, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลต่ำกว่า 5 ปีด้านความรักความถนัดและความสนใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01 และ 50.83 ตามลำดับและด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอลตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปด้านความถนัดและความสนใจและด้านสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับและด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านรายได้และผลประโยชน์ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34 และ 40.25 ตามลำดับ

ชาญยุทธ รัตนมงคล (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาเบสบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 รวมทั้งสิ้นจำนวน 200 คนเป็นชายจำนวน 100 คนเป็นหญิงจำนวน 100 คนเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยค่าร้อยละค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สถิติการทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า

1. แรงจูงใจโดยรวมของการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านความรักความสนใจและความถนัดด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านรายได้และผลประโยชน์ที่ได้รับด้านเกียรติยศชื่อเสียงมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D. = 0.49)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลของนักกีฬาเบสบอลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบระหว่างเพศนักกีฬาเบสบอลที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักกีฬาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลด้านความรักความสนใจและความถนัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างตัวแทนภาคนักกีฬาเบสบอลตัวแทนแต่ละภาคมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบสบอลไม่แตกต่างกัน

ธเนศ สังข์ขร (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตองของนักกีฬาเบตอง สังกัดชมรมกีฬาเบตอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาในสังกัดชมรมกีฬาเบตองต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน แยกเป็นจำนวนนักกีฬาชายจำนวน 200 คน และนักกีฬาหญิงจำนวน 200 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งเขต (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจาก แบบสอบถามอิทธิพลของลักษณะเป้าหมายไปสัมพันธ์ที่มีต่อแรงจูงใจในการเข้าร่วมกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาของ คุณันต์ พิพรชัยกุล (2549: 71) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .088 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้สถิติที (t-test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตองของนักกีฬาเบตอง สังกัดชมรมกีฬาเบตอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 โดยรวมมีแรงจูงใจระดับมาก

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตองของนักกีฬาเบตอง สังกัดชมรมกีฬาเบตอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552

2.1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตองของนักกีฬาเบตอง สังกัดชมรมกีฬาเบตอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 พบว่านักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตอง ไม่แตกต่างกัน

2.2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตองของนักกีฬาเบตอง สังกัดชมรมกีฬาเบตอง ในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 พบว่า นักกีฬาเยาวชนชาย และนักกีฬาระดับประชาชน มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเบตอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศรัณย์ สุวรรณษา (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา ชายจำนวน 38 คน เป็นนักกีฬาหญิง จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐาน และค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

2.1 เปรียบเทียบคะแนนระหว่างเพศ นักกีฬายิมนาสติกเพศต่างกัน พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบคะแนนระหว่างอายุ นักกีฬายิมนาสติกอายุต่างกัน พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวิณ สุทธิสง่า (2553: บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552จำนวน 103 คน นักกีฬาชาย 68 คนนักกีฬาหญิง 35 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลไม่แตกต่างกัน

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552 ระหว่างนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์การเล่นน้อยกว่า 1 ปี และนักกีฬาซอฟท์บอลที่มีประสบการณ์การเล่นมากกว่า 1 ปี มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาในแต่ละประเภทแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญในการฝึกกีฬาให้ประสบความสำเร็จซึ่งสิ่งที่เป็นแรงจูงใจมีความแตกต่างกันในหลายๆด้านและจุดประสงค์ที่ต้องการจากการเล่นกีฬาในแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันไปแรงจูงใจสามารถช่วยให้บุคคลได้รับการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์สามารถเข้าใจตนเองปรับปรุงตนเองตระหนักและยอมรับความสามารถที่มีอยู่ของตนเองการกระตุ้นจากครอบครัวการได้รับการสนับสนุนจากสังคมจะมีส่วนทำให้เกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬานั้นๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สโมสรบาสเกตบอลสถาบันการพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา โรงเรียนอุดรพิทยานุกุล โรงเรียนสตรีราชินูทิศ โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาและโรงเรียนอาชีวศึกษา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 375 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จากการประมาณการของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 191 คน เป็นชาย จำนวน 127 คน หญิง จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สโมสรบาสเกตบอล	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
สถาบันการพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี	60	20	31	10
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	40	20	20	10
โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา	40	20	20	10
โรงเรียนอุดรพิทยานุกุล	30	15	15	8
โรงเรียนสตรีราชินูทิศ	25	20	13	10
โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา	30	15	15	8
โรงเรียนอาชีวศึกษา	25	15	13	8
รวม	250	125	127	64

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) 15 ข้อ
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) 15 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5
มาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน (Mean: $\bar{x}$) ผู้วิจัยให้เกณฑ์ขอบเขตของค่าเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับแรงจูงใจ
4.20 – 5.00	มากที่สุด
3.40 – 4.19	มาก
2.60 – 3.39	ปานกลาง
1.80 – 2.59	น้อย
1.00 - 1.79	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้างานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสาร บทความ วารสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ และ รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ มาประกอบในการพิจารณาใช้ในงานวิจัยให้เหมาะสม

2. รวบรวมปัญหาความรู้ ความคิด จากขั้นตอนต่างๆ มาสร้างแบบสอบถามในงานวิจัย

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักเพื่อพิจารณา

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณา เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น .85

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือให้ถูกต้อง

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างที่เรากำลังต้องการสอบถาม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และมาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และมาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามเพศและระดับการศึกษาการทดสอบค่าที (t-test Independent) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาล นครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆแทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศและระดับการศึกษา ผู้วิจัยใช้การแจกแจง ความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=191)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	127	66.49
หญิง	64	33.51
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	120	62.82
อุดมศึกษา	71	37.18
รวม	191	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 191 คน เป็นนักเรียนนักศึกษาเพศชาย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 66.49 เป็นนักเรียนนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.51 มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 62.82 ระดับอุดมศึกษาจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 37.18

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ.2559 (N=191)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลอย่างถูกวิธี	4.18	0.82	มาก
ข้าพเจ้าต้องการประสบผลสำเร็จในกีฬาบาสเกตบอล	4.06	0.95	มาก
ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.25	0.71	มากที่สุด
ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	3.96	0.92	มาก
ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น	4.13	0.80	มาก
ข้าพเจ้าชอบรูปแบบการฝึกที่หลากหลาย	3.80	1.09	มาก
ข้าพเจ้ามีความชอบในกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด	4.15	0.73	มาก
ข้าพเจ้าได้ผ่อนคลายเมื่อได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล	3.78	0.85	มาก
ข้าพเจ้าต้องการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยกีฬาบาสเกตบอล	3.77	0.97	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่ากีฬานิดอื่น	3.69	1.09	มาก
กีฬาบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า	3.75	1.11	มาก
กีฬาบาสเกตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณมีความสำคัญ	4.09	0.86	มาก
ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	3.75	0.99	มาก
ข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	3.80	0.87	มาก
ข้าพเจ้ามีความสุขเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.26	0.75	มากที่สุด
รวม	3.96	0.55	มาก

จากตาราง 3 การวิเคราะห์แรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน นักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 โดยรวมมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ “ข้าพเจ้ามีความสุข เพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.26 (S.D.=0.75) รองลงมา ข้อ “ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 (S.D.=0.71) และ ข้อ “ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่ากีฬานิดอื่น” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D.=1.09) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำสุด

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ.2559 (N=191)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบ และรู้จักเพื่อนใหม่	4.15	0.73	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยว ตามสถานที่ต่างๆ	4.15	0.77	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านบาสเกตบอล	4.32	0.78	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามคำแนะนำของผู้ปกครองและ ของผู้ใกล้ชิด	4.17	0.76	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสดูการแข่งขัน	3.93	0.92	มาก
ข้าพเจ้าต้องเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัล จากการแข่งขัน	3.80	0.88	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนใน อนาคต	4.34	0.76	มากที่สุด
ข้าพเจ้าได้เล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสดูเลือกงาน ที่ตัวเองต้องการ	4.14	0.91	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสร่วมแข่งขัน ในระดับที่สูงขึ้น	3.97	0.91	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งในทีม	3.71	1.11	มาก
ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการเล่นกีฬาบาสเกตบอลให้ดียิ่งขึ้น	3.90	1.10	มาก
ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.29	0.85	มากที่สุด
ข้าพเจ้าชื่นชอบและประทับใจในความสามารถผู้ฝึกสอน กีฬาบาสเกตบอล	4.15	0.83	มาก
ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	3.99	1.01	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.42	1.26	มาก
รวม	4.03	0.55	มาก

จากตาราง 4 การวิเคราะห์แรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 โดยรวมมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 (S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ “ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.34 (S.D.=0.76) รองลงมา ข้อ “ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 (S.D.=0.78) และข้อ “ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (S.D.=1.26) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในระดับต่ำสุด

ตาราง 5 ระดับความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับแรงจูงใจ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
แรงจูงใจภายใน	3.96	0.55	มาก
แรงจูงใจภายนอก	4.03	0.55	มาก
รวม	4.00	0.55	มาก

จากตาราง 5 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน นักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 ในภาพรวมมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจภายนอกมีค่าเฉลี่ย สูงสุดเท่ากับ 4.03 (S.D.=0.76) ตามด้วยแรงจูงใจภายในมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 (S.D.=0.55)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล ของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศ(N = 191)

แรงจูงใจภายใน	เพศชาย		ระดับ	เพศหญิง		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬา	4.37	0.85	มากที่สุด	3.90	0.70	มาก
บาสเกตบอลอย่างถูกวิธี						
ข้าพเจ้าต้องการประสบผลสำเร็จในกีฬา	4.23	0.99	มากที่สุด	3.80	0.83	มาก
บาสเกตบอล						
ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬา	4.36	0.67	มากที่สุด	4.09	0.75	มาก
บาสเกตบอล						
ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	4.21	0.77	มากที่สุด	3.59	1.00	มาก
ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น	4.33	0.66	มากที่สุด	3.84	0.91	มาก
ข้าพเจ้าชอบรูปแบบการฝึกที่หลากหลาย	4.05	0.93	มาก	3.43	1.20	มาก
ข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นกีฬา	4.26	0.70	มากที่สุด	3.98	0.75	มาก
บาสเกตบอล						
ข้าพเจ้าได้ผ่อนคลายเมื่อได้เล่นกีฬา	3.94	0.79	มาก	3.53	0.89	มาก
บาสเกตบอล						
ข้าพเจ้าต้องการเคลื่อนไหวร่างกายด้วย	4.01	0.90	มาก	3.40	0.98	มาก
กีฬาบาสเกตบอล						
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่ากีฬา	3.81	1.03	มาก	3.51	1.16	มาก
ชนิดอื่น						

ตาราง 6 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน	เพศชาย		ระดับ	เพศหญิง		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
กีฬาบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า	4.02	1.02	มาก	3.34	1.12	ปานกลาง
กีฬาบาสเกตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีความสำคัญ	4.27	0.83	มากที่สุด	3.81	0.84	มาก
ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	3.80	0.95	มาก	3.66	1.04	มาก
ข้าพเจ้าประทับใจกับผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล	3.94	0.83	มาก	3.59	0.88	มาก
ข้าพเจ้ามีความสุขเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.48	0.55	มากที่สุด	3.93	0.88	มาก
รวม	4.14	0.52	มาก	3.69	0.49	มาก

จากตาราง 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D.=0.52) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D.=0.49) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้ามีความสุขเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D.=0.55) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลอย่างถูกต้องวิธี" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 (S.D.=0.85) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ "ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 (S.D.=0.95) และข้อที่นักเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 (S.D.=0.75) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 (S.D.=0.75) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ "กีฬาบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D.=1.12)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล
ของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามเพศ (N = 191)

แรงจูงใจภายนอก	เพศชาย		ระดับ	เพศหญิง		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่	4.24	0.71	มากที่สุด	4.01	0.74	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ	4.31	0.64	มากที่สุด	3.91	0.87	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล	4.50	0.68	มากที่สุด	4.06	0.85	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามคำแนะนำของผู้ปกครองและของผู้ใกล้ชิด	4.34	0.70	มากที่สุด	3.93	0.78	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อสูงขึ้น	4.12	0.84	มากที่สุด	3.64	0.97	มาก
ข้าพเจ้าต้องเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัลจากการแข่งขัน	3.93	0.78	มาก	3.60	0.99	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต	4.45	0.67	มากที่สุด	4.18	0.85	มาก
ข้าพเจ้าได้เล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้เลือกงานที่ตัวเองต้องการ	4.28	0.87	มากที่สุด	3.93	0.92	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	4.10	0.89	มาก	3.76	0.92	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งในทีม	3.93	1.05	มาก	3.38	1.13	ปานกลาง
ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการเล่นกีฬาบาสเกตบอลให้ดียิ่งขึ้น	4.15	0.95	มาก	3.53	1.20	มาก
ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.44	0.75	มากที่สุด	4.08	0.95	มาก
ข้าพเจ้าชื่นชอบและประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล	4.31	0.78	มากที่สุด	3.93	0.85	มาก
ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.26	0.86	มากที่สุด	3.58	1.09	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.74	1.14	มาก	2.94	1.29	ปานกลาง
รวม	4.21	0.50	มากที่สุด	3.76	0.51	มาก

จากตาราง 7 แสดงคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D.=0.52) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (S.D.=0.51) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (S.D.=0.55) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 (S.D.=0.67) และน้อยที่สุด คือ ข้อ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 (S.D.=1.14) และข้อที่นักเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 (S.D.=0.85) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 (S.D.=0.95) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 (S.D.=1.29)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามระดับการศึกษา (N = 191)

แรงจูงใจภายใน	มัธยมศึกษา		ระดับ	อุดมศึกษา		ระดับ
	X	S.D.		X	S.D.	
ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลอย่างถูกต้องวิธี	4.40	0.73	มากที่สุด	3.95	0.85	มาก
ข้าพเจ้าต้องการประสบผลสำเร็จในกีฬาบาสเกตบอล	4.39	0.70	มากที่สุด	3.71	1.06	มาก
ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.24	0.78	มากที่สุด	4.28	0.64	มากที่สุด
ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี	4.11	0.94	มาก	3.81	0.88	มาก
ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น	4.29	0.84	มากที่สุด	3.97	0.74	มาก
ข้าพเจ้าชอบรูปแบบการฝึกที่หลากหลาย	3.94	1.09	มาก	3.65	1.07	มาก
ข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.24	0.72	มากที่สุด	4.05	0.74	มาก
ข้าพเจ้าได้ผ่อนคลายเมื่อได้เล่นกีฬาบาสเกตบอล	3.97	0.89	มาก	3.57	0.76	มาก
ข้าพเจ้าต้องการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยกีฬาบาสเกตบอล	3.86	1.00	มาก	3.66	0.94	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

แรงจูงใจภายใน	มัธยมศึกษา		ระดับ	อุดมศึกษา		ระดับ
	$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.	
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลได้ดีกว่ากีฬาชนิดอื่น	3.87	1.02	มาก	3.51	1.13	มาก
กีฬาบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า	3.84	1.13	มาก	3.64	1.10	มาก
กีฬาบาสเกตบอลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองมีความสำคัญ	4.35	0.68	มากที่สุด	3.83	0.95	มาก
ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี	3.98	0.86	มาก	3.50	1.05	มาก
ข้าพเจ้าประทับใจกับผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล	3.96	0.90	มาก	3.63	0.80	มาก
ข้าพเจ้ามีความสุขเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล	4.36	0.81	มากที่สุด	4.15	0.66	มาก
รวม	4.12	0.47	มาก	3.79	0.58	มาก

จากตาราง 8 แสดงคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ.2559 ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D.=0.47) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D.=0.58) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนระดับมัศึกษามีแรงจูงใจภายในในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลอย่างถูกวิธี" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 (S.D.=0.73) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้าต้องการประสบผลสำเร็จในกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (S.D.=0.70) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ "กีฬาบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 (S.D.=1.13) และข้อที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D.=0.64) รองลงมา คือข้อ "ข้าพเจ้ามีความสุขเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 (S.D.=0.60) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ "ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (S.D.=1.05)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล
ของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามระดับการศึกษา
(N = 191)

แรงจูงใจภายนอก	มัธยมศึกษา		ระดับ	อุดมศึกษา		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่	4.32	0.55	มากที่สุด	3.97	0.84	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ	4.12	0.77	มาก	4.18	0.76	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล	4.35	0.86	มากที่สุด	4.30	0.69	มากที่สุด
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามคำแนะนำของผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิด	4.21	0.80	มากที่สุด	4.13	0.71	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อสูงขึ้น	4.06	0.99	มาก	3.79	4.06	มาก
ข้าพเจ้าต้องเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัลจากการแข่งขัน	3.98	0.90	มาก	3.61	0.83	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต	4.41	0.77	มากที่สุด	4.28	0.74	มากที่สุด
ข้าพเจ้าได้เล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้เลือกงานที่ตัวเองต้องการ	4.18	0.94	มาก	4.09	0.87	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น	4.00	0.89	มาก	3.93	0.94	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งในทีม	3.86	1.05	มาก	3.54	1.16	มาก
ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการเล่นกีฬาบาสเกตบอลให้ดียิ่งขึ้น	4.07	1.07	มาก	3.72	1.10	มาก
ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ	4.48	0.73	มากที่สุด	4.10	0.94	มาก
ข้าพเจ้าชื่นชอบและประทับใจในความสามารถของผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล	4.35	0.82	มากที่สุด	3.95	0.79	มาก
ข้าพเจ้าต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.15	0.97	มาก	3.83	1.04	มาก
ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.53	1.35	มาก	3.31	1.15	ปานกลาง
รวม	4.14	0.49	มาก	3.91	0.58	มาก

จากตาราง 9 แสดงคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระดับมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D.=0.49) โดยรวมอยู่ในระดับมาก และระดับอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 (S.D.=0.58) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักเรียนระดับมัศึกษามีแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุด คือ "ข้าพเจ้าต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D.=0.73) รองลงมา คือข้อ"ข้าพเจ้าชื่นชอบและประทับใจในความสามารถผู้ฝึกสอนกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 (S.D.=0.82) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ"ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 (S.D.=1.35)และข้อที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากที่สุดคือ"ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 (S.D.=0.69) รองลงมา คือข้อ"ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 (S.D.=0.74) และ น้อยที่สุด คือ ข้อ"ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อมีโอกาสเป็นนักกีฬาทีมชาติ" มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (S.D.=1.15)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยการหาค่าที่ (t-test Independent)

ตาราง 10 เปรียบเทียบแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา ระหว่างชายและหญิงในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 (จำแนกตามเพศ)

ตัวแปรที่ศึกษา	เพศ				t	df	p
	ชาย (n=127)		หญิง (n=64)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
แรงจูงใจภายใน	4.14	0.52	3.69	0.49	6.14	190	.000*
แรงจูงใจภายนอก	4.21	0.50	3.76	0.51	6.12	190	.000*
รวม	4.17	0.49	3.73	0.47	6.40	190	.000*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 (จำแนกตามตัวแปรเพศ) พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนนักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (S.D.=0.49) และนักเรียนนักศึกษาเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (S.D.=0.47) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่าแรงจูงใจโดยรวมในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนนักศึกษาเพศชายกับนักเรียนนักศึกษาเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D.=0.52) และนักเรียนนักศึกษาเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D.=0.49) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่าแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนนักศึกษาเพศชายกับนักเรียนนักศึกษาเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D.=0.50) และนักเรียนนักศึกษาเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (S.D.=0.51) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่าแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนนักศึกษาเพศชายกับนักเรียนนักศึกษาเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกันโดยการทดลองหาค่าที (t-test Independent)

ตาราง 11 เปรียบเทียบแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา ระหว่างมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 (จำแนกตามระดับการศึกษา)

ตัวแปรที่ศึกษา	ระดับการศึกษา				t	df	p
	มัธยมศึกษา (n=120)		อุดมศึกษา (n=71)				
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
แรงจูงใจภายใน	4.12	0.47	3.79	0.58	4.41	190	.000*
แรงจูงใจภายนอก	4.14	0.49	3.91	0.58	2.94	190	.004*
รวม	4.13	0.46	3.85	0.56	3.81	190	.000*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 (จำแนกตามระดับการศึกษา) พบว่า โดยรวมนักเรียนระดับมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 (S.D.=0.46) และนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D.=0.56) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่าแรงจูงใจโดยรวมในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษา กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 (S.D.=0.47) และนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D.=0.58) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า แสดงแรงจูงใจภายในในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนระดับมัศึกษากับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 (S.D.=0.49) และนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 (S.D.=0.58) เมื่อทำการเปรียบเทียบพบว่า แสดงแรงจูงใจภายนอกในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ระหว่างนักเรียนระดับมัศึกษากับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานีปี พ.ศ. 2559 ตามตัวแปรเพศและระดับการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ สนามบาสเกตบอลสถาบันการพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา โรงเรียนอุดรพิทยานุกุล โรงเรียนสตรีราชินูทิศ โรงเรียนดอนบอสโกวิทยาและโรงเรียนอาชีวศึกษา มีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 375 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลในเขตเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 375 คน เป็นชาย จำนวน 127 คน หญิง จำนวน 64 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) 15 ข้อ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) 15 ข้อ

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	5
มาก	มีค่าคะแนนเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าคะแนนเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าคะแนนเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเท่ากับ	1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน (Mean: $\bar{x}$) ผู้วิจัยให้เกณฑ์ขอบเขตของค่าเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับแรงจูงใจ
4.20 - 5.00	มากที่สุด
3.40 - 4.19	มาก
2.60 - 3.39	ปานกลาง
1.80 - 2.59	น้อย
1.00 - 1.79	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือให้ถูกต้อง
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างที่เราต้องการสอบถาม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และมาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และมาเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามเพศและระดับการศึกษาทดสอบค่าที (t-test Independent) โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สรุปผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 มีดังนี้

1.1 โดยรวมพบว่านักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 (S.D.=0.55)

1.2 จำแนกตามแรงจูงใจภายในกับแรงจูงใจภายนอก พบว่านักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ 4.03 (S.D.=0.55 และ 0.55)

1.3 จำแนกตามเพศพบว่านักเรียนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 3.69 (S.D.=0.52 และ 0.49) และเพศชายมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 (S.D.=0.50) และเพศหญิงมีแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 (S.D.=0.51)

1.4 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่านักเรียนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 4.14 (S.D.=0.47 และ 0.49) และระดับอุดมศึกษามีแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และ 3.91 (S.D.=0.58 และ 0.58) แรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 (S.D.=0.58)

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 พบว่า

2.1 นักเรียนนักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจภายในและภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจภายในและภายนอกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ด้านแรงจูงใจภายใน จากผลวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่านักเรียนนักศึกษามีความสนุกเพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่า นักเรียนนักศึกษาได้มาเล่นกีฬาบาสเกตบอลกับกลุ่มเพื่อนๆ ที่สนิทเป็นประจำทำให้มีความพยายามในการแสดงออกมากขึ้น ซึ่งตรงกับ อร่าม ตั้งใจ (2539: 95) ที่ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจในการเล่นกีฬาหมายถึงสิ่งเร้าที่มารกระตุ้นให้เราต้องมีส่วนร่วมในการกีฬา

การที่เราเล่นกีฬานั้นนอกจากทำให้มีความสามารถทางการกีฬาดีขึ้นแล้ว การเล่นกีฬายังด้วยความเต็มใจพอใจที่จะเล่นจะทำให้มีความพยายามที่จะพัฒนาการเล่นของตนให้ดีขึ้นเมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ และนักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในอีกประการหนึ่งนอกจากทำให้เกิดความสนุกเพลิดเพลินแล้วการเล่นกีฬายังเป็นการใช้พลังงานเพื่อให้ร่างกายสมส่วน แข็งแรง และสมบูรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ได้เคลื่อนที่เคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาสเกตบอลจะทำให้ร่างกายได้เผาผลาญพลังงานเต็มที่ ซึ่งตรงกับ ซิทติ้ง ไฮเดอร์ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 24-31; อ้างอิงจาก Citing Heider. 1958) กล่าวว่าความพยายามของมนุษย์ในการอ้างสิ่งต่างๆ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจการกำหนดพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่างๆ ของตนเองจะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น การใช้พลังในการเล่นหรือแข่งขัน (Mobilized Expenditure) ขณะที่นักกีฬามีความตั้งใจและทำการเตรียมตัวเพื่อกระทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ นั้นนักกีฬาควรกำหนดพลังที่ตนเองใช้หรือทุ่มเทให้แก่งานนั้น ได้อย่างเหมาะสมด้วย และนักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ทักษะกีฬาสเกตบอลอย่างถูกต้อง ผู้วิจัยเห็นว่า เกิดจากการฝึกซ้อมบ่อยๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตัวเองวางไว้ และเพิ่มพัฒนาการและพยายามเรียนรู้จากผู้ที่เคยฝึกฝนมาก่อนให้คำแนะนำในการฝึกและอ่านจากตำราเพิ่มเติม ซึ่งตรงกับ ซิทติ้ง ไฮเดอร์ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541: 24-31; อ้างอิงจาก Citing Heider. 1958) กล่าวว่าความพยายามต่องานระยะยาว (Prolong Effort) เป็นการกำหนดเป้าหมายกิจกรรมการฝึกทักษะกิจกรรมจะส่งผลถึงความอดทนหรือความพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นด้วยกีฬาที่กำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าจะมีความอดทนและพยายามในการฝึกทักษะให้บรรลุเป้าหมายได้ระยะยาวนานกว่านักกีฬาที่ไม่ได้มีการกำหนดเป้าหมายนั้นๆ

2. ด้านแรงจูงใจภายใน จากผลวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนนักศึกษาเล่นกีฬาสเกตบอลต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต ผู้วิจัยเห็นว่า การที่นักเรียนนักศึกษาได้เล่นกีฬาสเกตบอลได้ที่มีความสามารถที่ดีขึ้นมีฝีมือที่ดีขึ้นมีประสบการณ์มากขึ้นทำให้เกิดความคิดที่จะพัฒนาตัวเองเป็นผู้ฝึกสอนหรือเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ได้เผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่นได้ ซึ่งตรงกับ ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2558:94-114) กล่าวว่าแรงจูงใจทางสังคมและการเรียนรู้ เป็นจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่ที่มาจากประสบการณ์ทางสังคม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวเองเพื่อนำตนเองมีความรู้ความสามารถมากขึ้นทำให้ทำให้เป็นที่ยอมรับของของสังคม และนักเรียนนักศึกษามีการพัฒนาตัวเองให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านกีฬาสเกตบอล ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ผู้เล่นกีฬาสเกตบอล เมื่อฝึกฝนตัวเองให้มีความรู้ความสามารถนานมากขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้มีการสะสมประสบการณ์มากขึ้นและสามารถนำความรู้ที่มีไปสอนฝึกอบรมให้กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งตรงกับ อาร์ พันธ์มณี (2534: 192-196) กล่าวว่าแรงจูงใจมีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมย่อยทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ในสิ่งๆ นั้นมีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีการพัฒนาตัวเองได้อย่างต่อเนื่อง และนักเรียนนักศึกษาต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่ได้เล่นกีฬาสเกตบอลนั้นทำให้มีชื่อเสียงได้เมื่อเรามีความขยันหมั่นฝึกซ้อมจึงทำให้มีความสามารถที่โดดเด่นและเป็นที่ชื่นชมของบุคคลรอบข้างช่วยส่งเสริมผลักดันให้ได้รับการ

สนับสนุนให้ได้เล่นในระดับที่สูงขึ้นหรือสถานศึกษาที่ดีมีชื่อเสียง ซึ่งตรงกับ วิวัฒน์ ชัยกุลมัตย์ (2526: 149-15) กล่าวว่าความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศและความเด่นเมื่อเรามีพรรคพวกดีและทำให้ใครๆรักใครแล้วเรามีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีกเนื่องจากความต้องการหรือค้นหาของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุดที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือเกียรติยศชื่อเสียงจะทำให้คนยอมรับนับถือยกย่องเราและจะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ผลจากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียน นักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 มีดังนี้

3.1 ระหว่างของนักเรียนนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงพบว่า นักเรียนนักศึกษา มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยโดย นักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจภายในข้อ "ข้าพเจ้ามีความสุข เพลิดเพลินในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจภายในข้อ "ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่ นักเรียนนักศึกษาเพศชายมีแรงจูงใจภายนอกข้อ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเอง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และนักเรียนนักศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจภายนอกข้อ "ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต" ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเพศชายมองเห็นว่าการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเป็นสิ่งที่มีความสุขและให้ประโยชน์ต่อตัวเองได้แก่การทำให้ตนเองมีบุคลิกภาพดีขึ้น ซึ่งเป็นเพราะว่านักเรียนนักศึกษายังอยู่ในวัยรุ่นซึ่งรัก ความสนุกสนานและสนใจเรื่องของตนเอง จึงทำให้หันมาสนใจเล่นกีฬาบาสเกตบอล ขณะที่นักเรียน นักศึกษาเพศหญิงมองว่าการเล่นกีฬาบาสเกตบอลช่วยให้ได้ออกเดินทางและมีสิ่งตอบแทน ซึ่งเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นซึ่งต้องการเดินทางเพื่อแสวงหาสิ่งใหม่ๆและเริ่มรู้จักหารายได้ ซึ่งหาก กิจกรรมได้ตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัณย์ สุวรรณษา (2552: บทคัดย่อ) ซึ่งพบว่า นักกีฬายิมนาสติกเพศต่างกัน พบว่ามีแรงจูงใจในการเล่นยิมนาสติก ของนักกีฬายิมนาสติก ด้านแรงจูงใจภายใน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนนักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขต เทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยโดยนักศึกษามีระดับการศึกษาต่างกันจะมีแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และ แรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนระดับมัศึกษามีแรงจูงใจ ภายในข้อ "ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาบาสเกตบอลอย่างถูกวิธี" มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และ นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีแรงจูงใจภายในข้อ "ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬา บาสเกตบอล" มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ในขณะที่นักเรียนระดับมัศึกษามีแรงจูงใจภายนอกข้อ "ข้าพเจ้า

ต้องการชื่อเสียงและเกียรติยศ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และระดับศึกษาเพศหญิงมีแรงจูงใจในภายนอกข้อ ” ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษามองเห็นว่าการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเป็นสิ่งที่มีความหมาย สามารถทำให้ตนเองมีสมรรถภาพที่ดี จึงมีความต้องการเรียนรู้วิธีเล่นที่ถูกต้อง ขณะที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษามองว่าการเล่นกีฬาบาสเกตบอลช่วยทำให้ได้ออกกำลังกายเต็มที่เพื่อที่จะมีสรีระที่สวยงามและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นเพราะว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นช่วงที่เริ่มแสวงหาความเป็นอิสระและต้องการสร้างเสริมบุคลิกภาพเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคมในระดับอุดมศึกษาและพัฒนาตัวเองให้มีความรู้มากและจริงจัง ดังนั้น ก็สามารถพัฒนาตัวเองให้ถึงขั้นผู้เชี่ยวชาญในระดับต่อไปซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของ อมอเรสและฮอร์น (Amorase; & Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกซึ่งพบว่า สถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559 ผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาบาสเกตบอลควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ได้มีความรักและสนใจในกีฬาบาสเกตบอลในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้

1. ควรจัดทำประกาศเกียรติคุณนักเรียนนักศึกษาที่เล่นกีฬาบาสเกตบอลและนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันการศึกษาจากการแข่งขันชนะเลิศในการแข่งขันกีฬายานนอกสถาบันเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียน นักศึกษาคิดว่าให้ความสนใจที่จะเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักกีฬาทิพย์ชาติ
2. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในช่วงอายุต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษาในส่วนภูมิภาค

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กิติ ตยัคคานนท์. (2533). นักบริหารทันสมัย. กรุงเทพฯ: บัตเตอร์ฟลาย.
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2546). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยประจำปี 2545. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจเลีย พิมพ์พันธุ์. (2543). บาสเกตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชุตินา รอดประทับ. (2550). แรงจูงใจในการเลือกกิจกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2549. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติในการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถวิล เกื้อกุลยั้งศ์. (2528). การจูงใจเพื่อผลงาน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณาการพิมพ์.
- ธเนศ สังข์คร. (2552). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเปตองของนักกีฬาเปตอง สังกัดชมรมกีฬาเปตองในเขตกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2538). บาสเกตบอล 1. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรพันธ์ ฝาชัยภูมิ. (2553). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ ปีการศึกษา 2552. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ประยุทธ์ แก้วสุข. (2548). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประวิณ สุทธิสง่า. (2553). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬารุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ในเขตการศึกษา 12 พ.ศ. 2552. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). จิตวิทยาการกีฬา. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พีรลัทธ์ เกตุวัฒนา. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 22. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ภานุพันธ์ คำวงศ์ดี. (2546). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มุกดา ศรีรงค์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2530). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- (2549). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์. (2526). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534, มกราคม-ธันวาคม). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา. วารสารจิตวิทยาการกีฬา. 2534(28): 11-12.
- ศรัณย์ สุวรรณษา. (2552). แรงจูงใจในการเลือกเล่นยิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสิร์ฟ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทน์หอม. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพฯ: ไทรมิตรการพิมพ์.

- อารี พันธุ์มี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ตันอ้อ.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Amorase, Tony; & Horn, Thelma S. (1995). A Season- Long Examination of Intrinsic
Motivation In First Year College Athletes: Relationships with Coaching Behavior.
Journal of Sport and Exercise Psychology. 1995 NASPSPA Abstracts. 17: 20;
Human Kinetics Publishers. Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences between
Team and Individual Sport Participants. *Dissertation Abstracts*. MA: Stephen F
Austin State University.
- Guilford, John S.; & David E Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London:
Harper; & Row Publishers.
- Jaakkola, Timo. (2002). Changes in Students' Exercise Motivation, Goal Orientation,
and Sport Competence as a Result of Modification in School Physical Education
Teaching Practices. Jyväskylän Yliopisto (Finland).
- Jennifer, Andress. (2005). A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two groups of
Pre-adolescent Athletes. *Dissertation Abstracts*. M.Sc.: Lakehead University.
- Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity: The Role of
Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self-Efficacy. Journal of Sport
and Exercise Psychology. 1995 NASPSPA Abstracts. Human Kinetics Publishers.
Inc. 17: 57.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. New York: Harper; & Row.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992). Perceptions of Learning Environment and Intrinsic
Motivation in Physical Education: Predictive Relationships with Achievement Goals
and Perceived Ability (Motivation). *Dissertation Abstracts*. Ph.d. Syracuse University.
p.3842.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement
Motivation Variables In Physical Education. *Dissertation Abstracts*. 54(8): 108.
- White, Matha Lillian. (1990). A Study of Collegiate Women Athletes Psychological
Characteristics and Motivation in Sport (Women Athletes, Athletes).
Dissertation Abstracts. Ph.D. University of Georgia.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษา
ในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามฉบับนี้จะนำเสนอในภาพรวมเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการตอบแบบสอบถามของท่าน ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเห็นที่เป็นจริง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

กฤษฎา สังเกต

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ด้านหน้าข้อความตามที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านหรือเติมลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับการศึกษา

() มัธยมศึกษา

() อุดมศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนนักศึกษาในเขตเทศบาลนครอุดรธานี ปี พ.ศ. 2559

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตารางถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลอยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดย

มากที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า	ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสเกตบอร์ดด้านแรงจูงใจภายใน

ข้อที่	แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาสเกตบอร์ด	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าต้องการเรียนรู้ทักษะกีฬาสเกตบอร์ดอย่างถูกวิธี					
2	ข้าพเจ้าต้องการประสบผลสำเร็จในกีฬาสเกตบอร์ด					
3	ข้าพเจ้าต้องการใช้พลังงานในการเล่นกีฬาสเกตบอร์ด					
4	ข้าพเจ้าต้องการมีบุคลิกภาพที่ดี					
5	ข้าพเจ้าชอบความตื่นเต้น					
6	ข้าพเจ้าชอบรูปแบบการฝึกซ้อมที่หลากหลาย					
7	ข้าพเจ้ามีความชอบในกีฬาสเกตบอร์ดมากที่สุด					
8	ข้าพเจ้าข้าพเจ้าได้ผ่อนคลายเมื่อได้เล่นกีฬาสเกตบอร์ด					
9	ข้าพเจ้าต้องการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยกีฬาสเกตบอร์ด					
10	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาสเกตบอร์ดได้ดีกว่ากีฬานชนิดอื่น					
11	กีฬาสเกตบอร์ดเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตข้าพเจ้า					
12	กีฬาสเกตบอร์ดทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสำคัญ					
13	ข้าพเจ้าต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี					
14	ข้าพเจ้าชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาสเกตบอร์ด					
15	ข้าพเจ้ามีความสุข เพลิดเพลินในกีฬาสเกตบอร์ด					

แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอลด้านแรงจูงใจภายนอก

ข้อ ที่	แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบาสเกตบอล	ระดับแรงจูงใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการที่จะได้พบและรู้จักเพื่อนใหม่					
2	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้ท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ					
3	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพื่อพัฒนาตัวเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านบาสเกตบอล					
4	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามคำแนะนำของผู้ปกครองและผู้ใกล้ชิด					
5	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสที่จะได้ศึกษาต่อสูงขึ้น					
6	ข้าพเจ้าต้องเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเงินรางวัลจากการแข่งขัน					
7	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะต้องการเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต					
8	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสได้เลือกงานที่ตัวเองต้องการ					
9	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะมีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น					
10	ข้าพเจ้าเล่นกีฬาบาสเกตบอลเพราะเป็นส่วนหนึ่งในทีม					
11	ข้าพเจ้าต้องการพัฒนาการเล่นกีฬาบาสเกตบอลให้ดียิ่งขึ้น					

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตน์โรจนากุล
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร.พิชญาวีร์ ภาณุรัชต์ฐานนท์
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ ดร. สานิน ประจันบาน
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายกฤษฎา สังเกต
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤษภาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	290 หมู่ 8 ตำบลบ้านดุง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนบ้านโปพาน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2546	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนบ้านโปพาน อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2549	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2553	ระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา วิชาเอกพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2559	ระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม) สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ